

اعطاکنندگان کمک ها برای جلوگیری از گرسنگی باید سرمایه گذاری ها را دو برابر کنند

ائتلافی از گروه های تحقیقاتی پیش از روز جهانی غذا در ۱۲ اکتبر در فراخوانی گفتند اگر اعطاکنندگان کمک ها سرمایه گذاری های خود را دو برابر نموده و پول را عاقلانه خرج کنند می توانند تا پایان سال ۲۰۳۰ به خاتمه یافتن گرسنگی کمک نمایند.

بر اساس تحقیقات جدید مرکز تحقیقات توسعه (ZEF)، دانشگاه کرنل، سازمان خوار و بار و کشاورزی ملل متحد (فائو)، انستیتوی بین المللی تحقیقات سیاست غذایی (IFPRI) و انستیتوی بین المللی توسعه پایدار (IISD)، اعطاکنندگان کمک ها باید از امسال تا سال ۲۰۳۰ سالانه به طور متوسط ۱۴ میلیارد دلار برای کمک به امنیت غذایی و تغذیه هزینه کنند، یعنی تقریبا دو برابر آن چه در حال حاضر هزینه می کنند.

ماکسیمو توررو، اقتصاددان ارشد فائو می گوید: "جهان به اندازه کافی غذا تولید می کند تا بتواند همه را تغذیه کند. بنابراین غیر قابل قبول است که ۶۹۰ میلیون نفر دچار سوء تغذیه باشند؛ ۲ میلیارد نفر به طور منظم به مقدار کافی غذای سالم و مغذی دسترسی نداشته باشند و ۳ میلیارد نفر نتوانند رژیم های غذایی بهداشتی را برای خود

فراهم سازند. در صورتی که کشورهای ثروتمند تعهد کمک‌های خود را دو برابر کرده و به کشورهای فقیر در اولویت بندی کمک کنند و مداخلات موثر در زمینه تحقیق و توسعه کشاورزی، فناوری، نوآوری، آموزش، حمایت از اجتماعی و تسهیل تجارت را به درستی هدف گذاری و مقیاس بندی نمایند، می‌توانیم گرسنگی را تا سال ۲۰۳۰ خاتمه بخشیم."

فراخوان برای عمل بیانگر گردهم آمدن دو پروژه است. اول پروژه "سرس ۲۰۳۰" (Ceres ۲۰۳۰) - راه حل های پایدار برای پایان گرسنگی - به رهبری دانشگاه کورنل، انستیتوی بین المللی تحقیقات سیاست غذایی (IFPRI) و انستیتوی بین المللی توسعه پایدار (IISD)، و دوم پروژه تحقیقات مشترک فانو و مرکز تحقیقات توسعه (ZEF). مقرر شد هر دو مجموعه یافته ها در رویدادی در ۱۳ اکتبر به میزبانی دولت آلمان ارائه شوند؛ جایی که انتظار می رود اهدا کنندگان پول در اختیار به برنامه جهانی کشاورزی و امنیت غذایی (GAFSP) قرار دهند.

پروژه "سرس ۲۰۳۰" و پروژه تحقیقات مشترک فانو و مرکز تحقیقات توسعه از روش های مختلفی استفاده کردند اما به یک نتیجه رسیدند و آن این که اهدا کنندگان باید هزینه های خود را دو برابر کنند. پروژه "سرس ۲۰۳۰" یک مدل اقتصادی تعادل عمومی قابل محاسبه را برای ارزیابی بهترین راه برای پایان دادن به گرسنگی پایدار مطابق با دومین هدف توسعه پایدار سازمان ملل ایجاد کرد.

دیوید لایبورد همکار ارشد تحقیقات انستیتوی بین المللی تحقیقات سیاست غذایی می گوید:
"ما دریافتیم که اگر اعطا کنندگان کمک خود را دو برابر کنند به موازات، کشورهای فقیرتر نیز پرداختی های خود را از بودجه ملی افزایش می دهند. در پایان دهه می توانیم گرسنگی را پایان دهیم؛ در آمد ۵۴۵ میلیون نفر کشاورز کوچک مقیاس دو برابر می گردد و تولید گازهای گلخانه ای مطابق با توافقنامه آب و هوایی پاریس محدود می شود."

یواخیم فون براون، مدیر مرکز تحقیقات توسعه (ZEF) و رئیس گروه علمی که به سازمان ملل در مورد اجلاس آینده سیستم های غذایی مشاوره می دهد می گوید: "مطالعه ما نشان می دهد ۳۹ تا ۵۰ میلیارد دلار اضافی در سال برای پایان دادن به گرسنگی تا سال ۲۰۳۰ آن چنان که در هدف دوم توسعه پایدار پیش بینی شده مورد نیاز است. برای تحقق وعده ای که کشورهای گروه هفت در الماو در سال ۲۰۱۵ برای رفع گرسنگی در ۵۰۰ میلیون نفر داده اند اعطا کنندگان کمک ها باید سالانه ۱۱ تا ۱۴ میلیارد دلار اضافی پرداخت کنند که تقریباً دو برابر مبلغی است که اکنون برای امنیت غذایی می پردازند. این سرمایه گذاری باید به توسعه و پایداری طولانی مدت کمک کند."

پروژه "سرس ۲۰۳۰" یک ماشین ابزار هوش مصنوعی پیشگام نوین را توسعه داد که در مقاله ای در *Nature Machine Intelligence* شرح داده شده و توسط یک تیم جوان و تحت هدایت زنان بیش از ۷۰ محقق از ۲۳ کشور جهان برای پاسخ به هشت سوال تحقیقاتی شامل مواردی مانند کمبود آب و اشتغال برای آینده مورد استفاده قرار گرفت. این یافته ها که در مجموعه جدیدی مرکب از هشت مقاله *Nature Research* مرور و منتشر شده نشان می دهند که چگونه دولت ها می توانند هزینه های خود را برای پایان دادن به گرسنگی به بهترین وجه هدف گذاری نمایند و در همان حال این امر موجب افزایش درآمد کشاورزان خرده مالک و کاهش تأثیر کشاورزی بر محیط زیست شود.

خوآن پورسیلو دستیار مدیر دانشگاه کرنل می گوید: "ما از ابزار جدید هوش مصنوعی خود برای تجزیه و تحلیل نیم میلیون مقاله ۲۰ سال گذشته استفاده کردیم. این ابزار به ما کمک کرد تا ده هزار مقاله مرتبط را شناسایی کنیم. سپس می توانیم از آن ها نتیجه گیری ارزشمندی کنیم. در مورد این که چه کاری برای پایان دادن به گرسنگی مهم تر است. این روش می تواند برای ایجاد یک پایگاه علمی مستند برای بسیاری از پیچیده ترین مشکلات سیاست های جهان تکرار شود. ما از دولت ها می خواهیم برای اطمینان از کارایی بیش تر کمک های پرداختی خود از یافته های ما استفاده کنند."

مطالعات پروژه "سرس ۲۰۳۰" و کار مشترک مرکز تحقیقات توسعه (ZEF) و فائو توصیه می کنند که اعطا کنندگان مداخله هایی مبتنی بر شواهد و برای حمایت از یکدیگر انجام دهند، از جمله سرمایه گذاری در تحقیق و توسعه کشاورزی، پشتیبانی از برنامه های حمایت اجتماعی که به مددجویان غذا یا پول نقد می دهد و دامنه شمول خود را از طریق بهبود سواد زنان و آموزش برای جوانان روستایی گسترش می دهد. هزینه باید در جایی که بیش ترین نیاز را دارد - در درجه اول جنوب صحرای آفریقا و همچنین جنوب آسیا - متمرکز شود.

کارین اسمالر، مدیر کشاورزی، تجارت و سرمایه گذاری در انستیتوی بین المللی توسعه پایدار (IISD)، می گوید: "این فراخوانی برای اقدام است. اگر کشورهای ثروتمند تعهدات کمک خود را در زمینه امنیت غذایی و تغذیه دو برابر کنند، پایان گرسنگی در دسترس خواهد بود. ما فقط در طول دهسال برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار سازمان ملل متحد نیازمند تلاشی همنا و هماهنگ با هدایت شواهد و اعتبارات کافی نیازمندیم. پنج سازمان ما شواهدی را که برای پایان دادن پایدار به گرسنگی مورد نیاز است در اختیار اهدا کنندگان قرار داده اند. اکنون زمان اقدام رسیده است."

نماینده ویژه سازمان ملل، دکتر اگنس کالیباتا و وزیر فدرال آلمان برای همکاری اقتصادی و توسعه، دکتر گرد مولر، در پیشگفتار مقاله خلاصه یافته های پروژه "سرس ۲۰۳۰" می نویسند:

"این مطالعه در یک زمان حساس انجام می شود. پیامدهای چشمگیر بحران کووید ۱۹ درد و رنج آسیب پذیرترین افراد، به ویژه در فقیرترین مناطق جهان را تشدید می کند. برای آنها، بیماری همه گیر کووید ۱۹ نیز یک بیماری همه گیر گرسنگی است. با این حساب، سال آینده اجلاس سیستم های غذایی سازمان ملل اقدامات، راه حل ها و استراتژی های جدید جسورانه ای را برای پیشرفت در هر هفته هدف توسعه پایدار که هر یک به سیستم های غذایی سالم، پایدارتر و عادلانه تری متکی هستند برگزار خواهد شد."

منبع:

Sustainable Crop Production and Agroecology Newsletter .October

۲۰۲۰/۰۰۰۰۰۰ ۱۲.